

skal tage en stor Forhandling end et lille Resultat, men det kommer da an paa, hvilken Natur dette Resultat har. Hvis det er et Resultat, som vil standse større Fremskridt i en nærmere Fremtid, saa skal man ikke gaa denne Vej; men jeg tror, at det om det lille Resultat, som vil naas herved, gjælder, at det vil blive en Spore til videre Fremskridt. Det vil netop være et Skridt i den rigtige Retning, et Skridt, som vil føre flere Skridt efter sig før eller senere. Min Uenighed med det ærede Medlem ligger i Grunden mest i den taktiske Fremgangsmaade, ikke i Hovedsagen, og hvis vi, hvad jeg haaber, komme videre med hele den store Sag, som ligger bagved, saa tror jeg, at dette nok skal vise sig. Min Uenighed med det ærede Medlem er i Grunden kun med Hensyn til Maaden, hvorpaa denne Sag taktisk skal fremmes i dette Dødblik, idet jeg er overbevist om, at det lille Skridt, som foretages ved dette Lovforslag, vil være den bedste taktiske Fremgangsmaade til at gjøre Noget for Kvinden. Jeg skal derfor bede de Herrer, som ere Venner af Sagen overhovedet, at stemme imod Ændringsforslagene, og ogsaa de ærede Medlemmer, som ere Modstandere af Sagen beder jeg om det Samme, og det fordi jeg hellere vil have, at Sagen skal tages af Dage ligefrem og aabent, end ved et maskeret Angreb, ved at der stemmes for Ændringsforslagene. Jeg vil altsaa anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslagene og for Lovforslagets Overgang til tredje Behandling.

D. Christensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, som jeg ønsker at rette til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg vil henstille til det ærede Medlems Overveelse, om han, efter de Udtalelser, som tidligere ere fremkomne fra mig, mener at være bespødt til at udtale, at jeg er imod ethvert Fremskridt paa dette Omraade. Jeg har jo tværtimod udtalt det Modsatte, idet jeg nemlig har sagt, at Alt, hvad der kan beskytte de Svage, vil jeg være med til, men at, fordi der desværre kunde være enkelte ulykkelige Tilfælde paa enkelte Steder, skulde man ikke befære det store Publikum med en hel Masse forvirrede Begreber, som vistnok Ingen kunde finde ud af eller ind i, hvorhos jeg særlig lagde Vægt paa, at det maatte komme til Klarhed, hvorledes Forholdet var til Trediemand. Det har aldrig staaet klart for mig, hvorledes dette Forhold vilde blive, hvis Lovforslaget blev ophøiet til Lov. Naar der staar her i Lovforslaget, at Husfruen ikke hæfter for Gjæld, som Manden har stiftet, saa er det jo et fint Spørgsmaal: Hvad er Gjæld? Er det en Kontrakt, som Manden har indgaaet til fælles Gavn for hele Familien o. s. v.? Nei, min Hovedopgave har været den — hvad jeg tror at have godtgjort ved de Ændringsforslag, jeg har været med til at stille —, at Trediemands Ret kan blive betrygget, og

ikke den, at gaa hen og — om jeg maa bruge dette Udtryk — lappe paa daarlige Egtefaber, thi jeg tror virkelig ikke, at man, ved at vedtage en Lov i denne Retning, kan raade Bod paa de Daarligheder, som kunne være tilstede derved. Jeg ser ikke bedre, end at, naar det ordnes saaledes som i den her foreslaaede § 2, saa vil der altid være en Betryggelse tilstede for Trediemand. Det er det, som har været min Hovedopgave; men det tror jeg ikke vil ske Fyldest, hvis dette Lovforslag bliver til Lov, saaledes som det nu lyder. At det er mit ramme Mloor, at jeg ikke har Noget imod, at Kvindens Rettigheder blive betryggede paa enhverformhelt Maade, og at jeg ønsker, at hun fremfor Alt skal have Ret til at staffe sig Erhverv paa enhverformhelt loelig Maade, det skal nok vise sig i mine Beskræbelsers ved enhver Leilighed.

Winther: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at det ærede Medlem vistnok maa have opfattet mine Ord anderledes, end jeg har tænkt dem; jeg talte om hans Modstand ligeoverfor det Forslag, der foreligger her. Der næst er jeg iøvrigt aldeles enig med det ærede Medlem i, at man ikke skal faae Noget vedtaget, der vil forvirre alle Menneſter, saa det lader jo til, at vi dog paa en Maade kunne blive enige.

D. Christensen: Jeg tror ikke, det vil være iftand til at forvirre alle mulige Menneſter. Det vilde i alt Fald være meget beklageligt, thi saa vilde det ærede Medlem ogsaa blive forvirret; men jeg tror, det vilde være iftand til at forvirre Retsbegreberne, saa at de bleve uflare.

Sorup: Jeg tror ikke, at de Bemærkninger, der ere fremkomne, siden jeg sidst havde Ordet, gjøre det nødvendigt for mig i lang Tid at opholde Thinget. Det vilde dog ikke være rigtigt af mig at lade denne Forhandling blive sluttet, uden at jeg takkede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) for den varme og paaskjønnelsesværdige Omhu, han ved denne som ved andre Leiligheder har vist den hæderlige danske Bøndestand. Det kan jo Enhver sige sig selv, at naar det Lykkes det ærede Medlem at sætte vor Fantasi i Bevægelse i den Retning, som han bestræbte sig for, vilde der ikke være meget Saab for mit Ændringsforslag. Naar nemlig den hæderlige danske Bøndestand af mit Forslag fik den Illusion, at, hvis det Ændringsforslag, jeg har stillet som § 3, blev vedtaget, vilde der pludselig ske en stor Folkevandring af deres Køner, hver anden af dem vilde forlade deres Hjem, alle Gaarde vilde blive folgte, der vilde blive holdt Auktioner baade det ene og det andet Sted, kort sagt, der vilde ske en fuldstændig Omvæltning, vilde det naturligvis være forfæseligt, og hvis det